

Na temelju članka 96. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj 47/09), članka 15. stavka 1. točka 10. i članka 8. stavak 1. Zakona o Hrvatskoj agenciji na nadzor financijskih usluga („Narodne novine“ broj 140/05) te članka 47. stavak 1. i članka 48. stavak 1. i stavak 3. točka 1. Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 109/07, 36/09), po službenoj dužnosti u predmetu utvrđivanja objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva BADEL 1862 dioničko društvo vina, alkoholna i bezalkoholna pića, Zagreb, Vlaška 116, MBS: 080000194, OIB: 36749512860, Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (nastavno: Agencija) na sjednici Uprave održanoj dana 16. rujna 2010. godine, donijela je

RJEŠENJE

1. Utvrđuje se da je za **Antu Perkovića** iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, **Marijana Ruždjaka** iz Zagreba, Nečujamska 16, **Boženka Lozu** iz Zagreba, Gorenci 45, i **Ivana Perkovića** iz Zagreba, Palinovečka 19N, a koji djeluju zajednički, dana 07. listopada 2009. godine nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva BADEL 1862 dioničko društvo vina, alkoholna i bezalkoholna pića, Zagreb, Vlaška 116, MBS: 080000194, OIB: 36749512860.
2. Nalaže se **Anti Perkoviću** iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, **Marijanu Ruždjaku** iz Zagreba, Nečujamska 16, **Boženku Lozi** iz Zagreba, Gorenci 45, i **Ivanu Perkoviću** iz Zagreba, Palinovečka 19N, u roku od 30 (trideset) dana od dana konačnosti ovog rješenja u skladu s odredbama Zakona o preuzimanju dioničkih društava podnijeti Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava.
3. Nalaže se **društvu BADEL 1862 dioničko društvo vina, alkoholna i bezalkoholna pića**, Zagreb, Vlaška 116, MBS: 080000194, OIB: 36749512860, dostaviti ovo rješenje dioničarima društva ili omogućiti dostavu rješenja putem Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb, Heinzelova 62a, u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ovog rješenja.
4. Nalaže se **Anti Perkoviću** iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, **Marijanu Ruždjaku** iz Zagreba, Nečujamska 16, **Boženku Lozi** iz Zagreba, Gorenci 45, i **Ivanu Perkoviću** iz Zagreba, Palinovečka 19N, u roku od 5 (pet) dana od dana primitka ovog rješenja platiti administrativnu pristojbu u iznosu od 2.000,00 (dvije tisuće) kuna u korist državnog proračuna i naknadu u iznosu od 20.000,00 (dvadeset tisuća) kuna u korist žiro-računa Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga.
5. Ovo rješenje objavit će se u „Narodnim novinama“.

O b r a z l o ž e n j e

1. Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga (nastavno: Agencija) provela je sukladno ovlastima iz članka 47. Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 109/07, 36/09, nastavno: ZPDD) po službenoj dužnosti postupak nadzora primjene odredbi ZPDD-a odnosno utvrđivanja nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva BADEL 1862 dioničko društvo vina, alkoholna i bezalkoholna pića, Zagreb, Vlačka 116, MBS: 080000194, OIB: 36749512860 (nastavno: Društvo). Strankama je tijekom postupka bilo omogućeno izjašnjavanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje ove upravne stvari. Naime, nakon provedenog postupka nadzora Agencija je u pismenu od 29. lipnja 2010. opisala nadzorom utvrđeno činjenično stanje te isti dostavila strankama na očitovanje. Navedeno pismeno Agencije uredno je dostavljeno strankama: Anti Perkoviću, Marijanu Ruždjaku, Boženku Lozi i Ivanu Perkoviću. U otvorenom roku Agenciji se očitovao Ivan Perković podneskom od 06. srpnja 2010, Ante Perković podneskom od 20. srpnja 2010, a Marijan Ruždjak podneskom od 06. rujna 2010.

Agencija napominje da je istoj dostavljen i podnesak od 03. srpnja 2010. kojim se Boženko Lozo u svojstvu odvjetnika (s obzirom na zaglavlje dopisa i pečat odvjetničkog ureda), no ne i u svojstvu opunomoćenika, očituje na dopis Agencije od 29. lipnja 2010. Isto je Agencija prihvatila kao očitovanje Boženka Loze jer sadrži naznaku i potpis stranke, bez obzira što istodobno sadrži i odvjetnički pečat. Naime, Agencija nije pozivala Boženka Lozu dostaviti punomoć kojom eventualno ovlašćuje sam sebe na zastupanje u ovom upravnom postupku jer iz predmetnog dopisa nije razvidno da bi isti pokušao sam sebe zastupati (nema naznake da bi očitovanje bilo dano po punomoći), a niti bi isto moglo biti moguće. Također, Agencija nije pozivala Boženka Lozu ispraviti predmetni podnesak i naznačiti osobnu adresu, kako je propisano člankom 71. stavak 2. Zakona o općem upravnom postupku, jer Agencija već zna adresu stranke. Naime, ocijenjeno je da prethodno izjašnjenje stranke pridonosi potpunijem utvrđivanju pravog stanja stvari te ostvarivanju i zaštiti njezinih prava i interesa, a da pritom nije ugrožen javni interes niti su ugrožena prava drugih osoba. Istodobno, propust stranke da naznači svoju adresu te potpisivanje stranke uz pečat odvjetničkog ureda, *in concreto* manjeg je značaja i nije od utjecaja za rješavanje stvari. Stoga je, poštujući načelo razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa te načelo učinkovitosti i ekonomičnosti, Agencija prihvatila predmetni podnesak kao očitovanje stranke Boženka Loze dostavljeno u otvorenom roku.

Tijekom nadzora Agencija je izvršila uvid u spis Agencije KLASA: 451-04/09-13/165 koji je prethodio ovom upravnom postupku nadzora, a u kojem je Agencija inicijalno prikupila dokumentaciju povodom predstavke dioničara Društva Ante Vrančića zaprimljenu u spis Agencije KLASA: 451-04/09-13/157. Nadalje, Agencija je izvršila uvid i u spis Agencije KLASA: UP/I-041-02/09-08/10 te prikupljene dokaze u spisu ovog nadzora, a kako bi za donošenje odluke kojom utvrđuje nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje utvrdila relevantne činjenice:

- je li Društvo ciljno društvo u smislu odredbi ZPDD-a;
- postoji li odnos zajedničkog djelovanja;
- jesu li osobe koje zajednički djeluju prešle kontrolni prag;
- kada je obveza nastala.

Društvo je ciljno društvo u smislu odredbi ZPDD-a

Uvidom u javno dostupne podatke na internetskim stranicama Zagrebačke burze d.d. Zagreb, izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Zagrebu te ostale podatke kojima raspolaže Agencija utvrđeno je da su dionice Društva od 28. srpnja 2003. godine neprekidno uvrštene na

uređeno tržište u Republici Hrvatskoj (na Kotaciju javnih dioničkih društava odnosno na Redovito tržište Zagrebačke burze d.d. Zagreb) te da u istom razdoblju Društvo neprekidno ima više od 100 dioničara, a temeljni kapital veći od 30.000.000,00 kuna raspoređen na 752.106 redovnih dionica s pravom glasa. Slijedom toga, Društvo je ciljno društvo prema odredbi članka 2. stavak 1. točka 1. podtočka a) alineje 1. i 2. ZPDD-a kojim je propisano kako je ciljno društvo u smislu ZPDD-a:

- a) dioničko društvo sa sjedištem u Republici Hrvatskoj:
 - čije su dionice s pravom glasa uvrštene na uređeno tržište u Republici Hrvatskoj u smislu odredbi Zakona o tržištu kapitala, ili
 - dioničko društvo koje ima više od 100 dioničara i čiji temeljni kapital iznosi najmanje 30.000.000,00 kuna.

Navedeno je tijekom nadzora bilo nesporno.

Stoga se ima primijeniti ZPDD jer se tim zakonom uređuju uvjeti za davanje ponude za preuzimanje ciljnih društava, postupak preuzimanja, prava i obveze sudionika u postupku preuzimanja te nadzor postupka preuzimanja ciljnih društava.

Zajedničko djelovanje

U postupku nadzora Agencija je nedvojbeno utvrdila da dioničari Društva **Anto Perković** iz Zagreba, Stjepana Gradića 19, **Marijan Ruždjak** iz Zagreba, Nečujamska 16, **Boženko Lozo** iz Zagreba, Gorenci 45, i **Ivan Perković** iz Zagreba, Palinovečka 19N, (nastavno: stranke) djeluju zajednički te da na taj način na dan 07. listopada 2009. godine drže ukupno 303.348 dionica Društva odnosno 40,33% dionica Društva s pravom glasa, čime je za iste tog dana nastala obveza na objavljivanje ponude za preuzimanje Društva. Stranke poriču da bi zajednički djelovale u smislu odredbi ZPDD-a, a navode stranaka u tom smislu Agencija ne prihvaća jer je na temelju provedenih radnji i prikupljenih dokaza o činjenicama u ovom predmetu, te izvršenog uvida u predmete Agencije KLASA: 451-04/09-13/165 i KLASA: UP/I-041-02/09-08/10, nedvojbeno utvrđeno da Anto Perković, Marijan Ruždjak, Boženko Lozo i Ivan Perković zajednički djeluju, kako je u nastavku opisano. Naime, prema odredbi članka 5. stavak 1. ZPDD-a osobe koje djeluju zajednički su fizičke i/ili pravne osobe koje surađuju međusobno ili s ciljnim društvom na temelju sporazuma, izričitog ili prešutnog, usmenog ili pisanog, čiji je cilj stjecanje dionica s pravom glasa, usklađeno ostvarivanje prava glasa ili sprječavanje druge osobe u provođenju postupka preuzimanja.

Nadalje, odredbom članka 5. stavak 2. točka 1. ZPDD-a propisano je da se smatra da djeluju zajednički osobe koje povezuju samo okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica, kao što su:

- vrijeme ili razdoblje u kojem su stjecale dionice,
- mjesto stjecanja,
- način stjecanja,
- odredbe ugovora o stjecanju,
- vrijednost stečenih dionica,
- druge okolnosti koje su dovele do stjecanja dionica koje ukazuju na usklađenost u stjecanju ili zajedničkoj namjeri osoba.

Nadalje, odredbom članka 5. stavka 6. ZPDD-a propisano je da fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a u pobočnoj liniji do prvog stupnja zaključno, te ako su bračni ili izvanbračni drugovi.

Uvidom u podatke iz registra Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb (nastavno: SKDD) - *Stavke knjiženja u razdoblju* od 15.05.2000. do 16.06.2010. – utvrđeno je da je Anto Perković dioničar Društva, i to imatelj 3.746 dionica na dan prijenosa podataka od izdavatelja u registar SKDD-a 15. svibnja 2000. godine te da je nakon tog dana u ugovorno u više navrata stjecao dionice Društva, a Ivan Perković je od 2006. godine dioničar Društva te je i kasnije ugovorno stjecao dionice Društva. U postupku je utvrđeno da Anto Perković i Ivan

Perković djeluju zajednički u smislu odredbi članka 5. stavak 6. ZPDD-a jer su u pravoj liniji krvnog srodstva, i to u prvom stupnju, u odnosu otac-sin. Anto Perković u očitovanju od 20. srpnja 2010. i Ivan Perković u očitovanju od 06. srpnja 2010. godine u bitnome suglasno navode kako se ne smatraju povezanim u smislu navedene odredbe ZPDD-a iako su u krvnom srodstvu kako je Agencija utvrdila. Predmetne navode stranaka Agencija ne prihvaća budući da je odredbom članka 5. stavak 6. ZPDD-a eksplicitno propisano kako fizičke osobe djeluju zajednički ako su u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a tom zakonskom odredbom niti kojom drugom odredbom ZPDD-a nije predviđena iznimka odnosno izuzeće od primjene članka 5. stavak 6. ZPDD-a niti daljnji uvjeti pod kojim bi se ta odredba zakona u pojedinim slučajevima imala primijeniti. Stoga je za utvrđenje zajedničkog djelovanja Ante Perkovića i Ivana Perkovića relevantno utvrđenje da su isti u krvnom srodstvu u pravoj liniji, a ne količina redovitih dionica Društva koje su stekli, kako tvrdi Ivan Perković u svojem očitovanju. Također, Agencija iz istog razloga nije prihvatila niti navode Ante Perkovića iz očitovanja od 20. srpnja 2010. da se bez obzira na predmetnu odredbu ZPDD-a odnos Ante Perkovića i Ivana Perkovića „ne može smatrati zajedničkim djelovanjem, jer je Ivan Perković kupovao dionice kao zaposlenik Društva i član Udruge Badel-badelovcima po prihvaćenom programu malog dioničarstva“. Naime, za odnos zajedničkog djelovanja krvnih srodnika u pravoj liniji irelevantno je jesu li kupovali dionice kao zaposlenici Društva ili ne.

Nadalje, utvrđeno je da s istima, u smislu navedenih odredbi članka 5. stavak 1. i stavak 2. točka 1. ZPDD-a, zajednički djeluju i Marijan Ruždjak te Boženko Lozo, i to temeljem njihovog međusobnog sporazuma, čiji je cilj stjecanje dionica Društva i usklađeno ostvarivanje prava glasa na tim dionicama te temeljem utvrđenih okolnosti koje navedene osobe povezuju u svezi sa stjecanjem dionica. Agencija napominje da nije utvrdila postojanje pisanog sporazuma, međutim isto nije ni nužno, budući da ZPDD predviđa kako sporazum može biti i usmen, pa čak i prešutan.

Prema dokumentaciji u spisu, Marijan Ruždjak je kao odvjetnik s Društvom dana 01. prosinca 2000. godine sklopio *Ugovor o pružanju odvjetničkih usluga*, a dana 27. ožujka 2006. godine *Dodatak Ugovoru o pružanju odvjetničkih usluga*. Zaključeni Ugovori odnose se na pružanje pravnih usluga i zastupanje Društva pred sudovima i drugim državnim tijelima. Također, i Boženko Lozo je kao odvjetnik s Društvom sklopio *Ugovor o pružanju odvjetničkih usluga* dana 01. studenog 2000. godine, *Dodatak Ugovoru o pružanju odvjetničkih usluga* dana 03. rujna 2001. godine te *Dodatak II Ugovoru o pružanju odvjetničkih usluga* dana 27. ožujka 2006. godine. Zaključeni Ugovori odnose se na pružanje pravnih usluga i zastupanje Društva pred sudovima i drugim državnim tijelima. U vrijeme sklapanja navedenih ugovora 2000. godine Anto Perković je bio predsjednik Nadzornog odbora Društva, da bi u srpnju 2001. prestao biti predsjednikom Nadzornog odbora i potom postao predsjednik Uprave Društva, koju dužnost je obavljao sve do 21. prosinca 2009. godine, kada je razriješen funkcije predsjednika i članstva u Upravi Društva. Tijekom postupka stranke nisu poricale navedeno utvrđeno stanje.

Nadalje, nadzorom je utvrđeno da su Marijanu Ruždjaku ponuđene vlastite dionice Društva te da je iste i stekao, iako nije bio zaposlenik Društva, već je s Društvom, kako je prethodno navedeno, bio kao odvjetnik u ugovornom odnosu kao punomoćnik Društva. Također, i Boženko Lozo je stekao vlastite dionice Društva iako nije zaposlenik Društva, nego odvjetnik punomoćnik Društva. Naime, tijekom nadzora utvrđeno je kako je u siječnju 2001. godine, Društvo donijelo *Plan prodaje dionica zaposlenicima Društva*, s ciljem povećanja udjela zaposlenika u vlasničkoj strukturi Društva, zadržavanja radnih mjesta svim zaposlenicima te povećanja motivacije za rad kod zaposlenika kako bi se ostvarila dugoročna uspješnost i razvoj poduzeća. Nadzorni odbor Društva je Odlukom od 18. siječnja 2001. godine dao pozitivno mišljenje na *Plan prodaje dionica zaposlenicima Društva* te suglasnost Upravi za prodaju trezorskih dionica zaposlenicima Društva. Na navedenoj sjednici Nadzornog odbora

bili su, između ostalih, i Anto Perković u svojstvu predsjednika Nadzornog odbora te Boženko Lozo kao „ostali“.

Prema odredbama *Plana prodaje dionica zaposlenicima Društva* članstvo u Društvu trebalo je biti ponuđeno samo zaposlenicima Društva i zaposlenicima podružnica Društva. Navedeno stanje stvari stranke nisu osporavale.

Dana 07. rujna 2007. godine, Skupština Društva donijela je Odluku kojim se odobrava *Program prodaje trezorskih dionica društva*. Kao Prilog *Programa prodaje trezorskih dionica društva*, na Skupštini je usvojena *Odluka o prodaji trezorskih dionica*. U točki I. *Odluke o prodaji trezorskih dionica*, utvrđeno je da u skladu s *Programom prodaje trezorskih dionica društva*, pravo na kupnju dionica imaju radnici Društva, uprava i management Društva i članovi Nadzornog odbora Društva. Međutim, u točki II. navedene Odluke, ovlašćuje se Uprava Društva da u pojedinačnim slučajevima utvrdi mogućnost stjecanja trezorskih dionica i od strane osoba koje su s Društvom u stalnim i čvrstim poslovnim odnosima te su zaslužni za rad i poslovanje Društva.

Nadalje, utvrđeno je da je Uprava Društva dana 18. kolovoza 2008. godine uputila zaposlenicima *Ponudu za kupnju trezorskih dionica društva Badel 1862 d.d. zaposlenicima*, potpisanu po predsjedniku Uprave Društva Anti Perkoviću i članici Uprave Zvezdani Blažić. Navedenom Ponudom, Uprava Društva obavijestila je zaposlenike da će Društvo od Zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom KAPITALNI FOND d.d. Zagreb, Bakačeva 5 (nastavno: Kapitalni fond) otkupiti u trezor ukupno 75.000 dionica, po cijeni od 400,00 kuna, što predstavlja 9,97% temeljnog kapitala Društva. Sa zaposlenicima koji su iskazali interes i dostavili svoje *Izjave o kupnji vlastitih dionica Društva*, dana 27. listopada 2008. godine, sklopljeni su *Predugovori o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.*

Uvidom u dokumentaciju koju je Agenciji dostavilo Društvo vidljivo je da je *Predugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* (nastavno: *Predugovor*) sklopio i Marijan Ruždjak iz Zagreba, Nečujamska 16. Sukladno članku 2. *Predugovora* Marijan Ruždjak prihvatio je kupnju 12.500 redovnih dionica Društva koje se Društvo obvezalo steći od Kapitalnog fonda, a ugovorena kupoprodajna cijena za navedene dionice, utvrđena u članku 3. stavak 1. *Predugovora*, iznosi 400,00 kuna po dionici, ukupno 5.000.000,00 kuna.

Prema izjavi Marijana Ruždjaka, danoj Agenciji na *Zapisnik o saslušanju stranke* (nastavno: *Zapisnik*) od dana 02. lipnja 2010. godine, isti je znao da je Društvo imalo obvezu reotkupa dionica od Kapitalnog fonda. Nakon što je s Društvom u listopadu 2008. godine sklopio *Predugovor* o kupnji 12.500 dionica Društva i izvršio uplatu 3.300.000,00 kuna, trebalo je uslijediti stjecanje dionica. Naime, uvidom u *Izvadak br. 227 o promjenama i stanju na računu* Društva na dan 07.11.2008. utvrđeno je da je Marijan Ruždjak dana 07. studenog 2008. na račun Društva izvršio uplatu od 2.400.000,00 kuna, a iz *Izvatka br. 254 o promjenama i stanju na računu* Društva na dan 11.12.2008. razvidno je da je Marijan Ruždjak dana 11. prosinca 2008. na račun Društva izvršio uplatu od 900.000,00 kuna. Međutim, kako dalje navodi Marijan Ruždjak, prijenos dionica nije uslijedio, a objašnjenje Društva bilo je da se s Kapitalnim fondom vode pregovori oko cijene dionica. Kada je u veljači 2009. godine sklopljen *Ugovor o reotkupu* između Društva i Kapitalnog fonda, niti nakon toga nije došlo do prijenosa dionica koje je Marijan Ruždjak i platio na temelju *Predugovora*. Stoga je, a što je vidljivo i iz njegove prepiske s Društvom, u svibnju 2009. godine od Društva zatražio da mu vrati uplaćeni novac. Nadalje, Marijan Ruždjak navodi da, kako Društvo nije imalo sredstava za povrat, ponuđeno mu je stjecanje dionica koje je Društvo imalo u trezoru i to 14.000 dionica. Dana 19. lipnja 2009. godine Marijan Ruždjak je zaključio s Društvom *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* 14.000 vlastitih dionica po cijeni od 138,99 kuna (ukupno iznos od 1.945.860,00 kuna), odnosno po zadnjoj tržišnoj cijeni na dan koji prethodi danu sklapanja ugovora (18. lipnja 2009.). Za ostatak uplaćenog novca (1.354.140,00 kuna) ostala je obveza stjecanja dionica ili povrata novca. Agencija ne prihvaća

navode Ante Perkovića i Marijana Ruždjaka dane na *Zapisnik* Agencije, da bi cijena predmetnih vlastitih dionice bila cijena stjecanja tih dionica, kao i uvijek kada Društvo prodaje vlastite dionice zaposlenicima, a prema praksi Društva vezano uz stjecanje vlastitih dionica u Društvu, jer je iz samog Ugovora i javno dostupnih podataka o trgovanju dionicama Društva na uređenom tržištu vidljivo da je kupoprodajna cijena zadnja tržišna cijena na dan koji prethodi danu sklapanja ugovora. Također, iz *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* od 31. listopada 2008. godine kojim je Anto Perković od Društva stekao 2420 dionica Društva (preknjiženo 26. veljače 2009. u SKDD-u) razvidno je da je cijena dionice od 205,05 kuna po dionici određena prema zadnjoj tržišnoj cijeni dionice na Zagrebačkoj burzi d.d. na dan 30. listopada 2008. Stoga Agencija ne prihvaća niti navode iz pisanog očitovanja Ante Perkovića od 20. srpnja 2010. te pisanog očitovanja Marijana Ruždjaka od 06. rujna 2010. da bi cijena predmetnih vlastitih dionice bila cijena stjecanja tih dionica u portfelj Društva. Agencija naglašava kako je samim ugovorima naznačeno da je riječ o tržišnoj cijeni dionica Društva i stoga odbacuje navode Marijana Ruždjaka iz očitovanja od 06. rujna 2010. da bi Agencija netočno iznosila činjenice u tom dijelu te da „nije jasno što se navedenim insinuacijama želi utvrditi i prikazati“. Naime, uvidom u predmetne ugovore koje su potpisale obje ugovorne strane utvrđeno je kako su stranke ugovorile „kupoprodajnu cijenu dionica u visini zadnje tržišne cijene dionice na Zagrebačkoj burzi d.d. na dan koji prethodi sklapanju ovog Ugovora“ (članak 3. *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* od 19. lipnja 2009. odnosno članak 3. *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* od 31. listopada 2008.), a uvidom u javno dostupne podatke o trgovanju dionicama Društva na uređenom tržištu utvrđeno je da je kupoprodajna cijena upravo zadnja tržišna cijena na dan koji prethodi danu sklapanja ugovora. Stoga, Agencija navode Marijana Ruždjaka iz očitovanja od 06. rujna 2010. da „se niti ne pokušava utvrditi kolika je bila cijena stjecanja tih dionica od strane Društva“ u tom smislu ocjenjuje irelevantnim i usmjerenim isključivo odugovlačenju postupka.

Na temelju navedenog *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* od 19. lipnja 2009. Marijan Ruždjak je prvi put stekao dionice Društva. Naime, prije tog stjecanja Marijan Ruždjak je bio imatelj 9.000 dionica Društva koje su se u SKDD-u vodile na njegovom računu od 26. lipnja 2009. do 30. travnja 2010, ali je utvrđeno da iste drži u svoje ime, a za račun društva Grafpex d.o.o. temeljem ugovora o nalogu i povjerenju. Sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08) gdje je u zakonskoj definiciji ugovora o nalogu (članci 763. do 784. Zakona o obveznim odnosima) navedeno da nalogoprimac poduzima posao za račun nalogodavca, a što znači da je riječ o izvorno nalogodavčevu poslu, Agencija je utvrdila da je imatelj predmetnih 9.000 dionica Društva, koje su od 26. lipnja 2009. godine bile uknjižene na računu vrijednosnih papira Marijana Ruždjaka, uistinu društvo Grafpex d.o.o.

Nadalje, nedvojbeno je utvrđeno da su dana 06. listopada 2009. godine Društvo i Marijan Ruždjak sklopili *Ugovor o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d.* kojim je Marijan Ruždjak drugi put kupio dionice Društva, ovaj put 68.940 dionica Društva. Iz navedenoga Ugovora vidljivo je da predmet Ugovora nije količina dionica na koju se odnosio *Predugovor* (12.500 dionica) odnosno dionice kojima bi se pokrio ostatak novca uplaćen po *Predugovoru*, a koji je preostao nakon kupnje naprijed navedenih 14.000 dionica temeljem ugovora iz lipnja 2009. godine. Takva obveza bila je, naime, ugovorena i *Anexom 2. Predugovora*, koji su Društvo i Marijan Ruždjak sklopili dana 19. lipnja 2009. godine, a kojim je utvrđeno da preostali dio od ukupno uplaćenog iznosa po *Predugovoru*, odnosno iznos od 1.354.140,00 kuna, ostaje za kupnju dionica u skladu s odredbama *Predugovora*. Iz članka 2. stavak 1. *Ugovora o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d.* od 06. listopada 2009. godine, vidljivo je, međutim, da se Marijan Ruždjak obvezao na kupnju 68.940 redovnih dionica Društva, po cijeni od 300,00 kuna. Agencija napominje da se u to vrijeme (u listopadu 2009.) cijena dionice Društva na Zagrebačkoj burzi d.d. kretala u prosjeku od 130,00 do 140,00 kuna. U članku 3. navedenoga

Ugovora, utvrđeno je da je Marijan Ruždjak, do dana sklapanja Ugovora, na račun Društva uplatio iznos od 11.112.669,75 kuna, te se obvezuje do 31. prosinca 2009. godine, uplatiti preostali iznos od 9.569.330,35 kuna, zbog čega se na 31.898 dionica Društva, obvezao zasnovati založno pravo u korist Društva.

Vezano uz kupnju značajno većeg broja dionica, u odnosu na sklopljeni *Predugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.*, Marijan Ruždjak u svojoj izjavi na Zapisnik od 02. lipnja 2010. navodi da mu je prvotno, prije sklapanja *Predugovora*, Uprava Društva ponudila okvirno onaj broj dionica za koji je sklopljen *Predugovor*. Ponovna ponuda dionica po Društvu uslijedila je nakon sklapanja ugovora između Društva i Kapitalnog fonda, u veljači 2009. godine i ponuda se odnosila na veću količinu jer je interes zaposlenika bio mali, a u listopadu 2009. godine, odustao je i dio radnika koji su sklopili *Predugovore*. Stoga mu je ponovno ponuđen paket dionica, koji je preostao nakon povrata od Kapitalnog fonda. Navodi kako je na kupnju pristao jer je to smatrao dobrim dugoročnim ulaganjem.

Ukupni iznos kupoprodajne cijene, koji se Marijan Ruždjak obvezao platiti na temelju zaključenog *Ugovora o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d.* iznosi 20.682.000,00 kuna. Iz dokumentacije koja je Agenciji u ovom postupku dostavljena od strane Društva, poslovnih banaka, Ministarstva financija – Porezne uprave, Središnji ured Zagreb i Financijskog inspektorata, vezano uz stjecanje dionica Društva po Marijanu Ruždjaku, utvrđeno je da je Marijan Ruždjak do dana sklapanja *Ugovora o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d.* na račun Društva uplatio iznos od 11.112.669,75 kuna. Uvidom u *Izvadak br. 203 o promjenama i stanju na računu* Društva na dan 02.10.2009. godine, utvrđeno je da je Marijan Ruždjak dana 02. listopada 2009. godine, na račun Društva izvršio uplatu od ukupno 9.758.529,75 kuna sa svrhom doznake – pozajmica, a što zajedno s ranije uplaćenim iznosom od 1.354.140,00 kuna (ostatak po stjecanju 14.000 dionica kako je prethodno opisano) čini iznos od 11.112.669,75 kuna naveden u ugovoru. Uvidom u predmet Agencije KLASA: UP/I-041-02/09-08/10 utvrđeno je da je Društvo istoga dana, 02. listopada 2009. godine, izvršilo plaćanje iznosa od 12.250.000,00 kuna, na ime ostatka kupoprodajne cijene, temeljem *Ugovora* zaključenog s Kapitalnim fondom dana 03. veljače 2009. godine, za kupnju 75.000 vlastitih dionica Društva. Naime, uvidom u *Nagodbu* od 05. listopada 2009. godine i *Ugovor o prijenosu dionica* od 05. listopada 2009. godine, sklopljene između Društva i Kapitalnog fonda utvrđeno je da je Društvo tek dana 05. listopada 2009. godine s Hrvatskim mirovinskim investicijskim društvom d.o.o. koje upravlja poslovanjem Kapitalnog fonda sklopilo ugovore na temelju čega stječe vlastitih 75.000 dionica. Navedenom *Nagodbom* utvrđeno je da je prema *Ugovoru* od dana 03. veljače 2009. godine, kojim je ugovorena obveza Društva da izvan uređenog tržišta 75.000 dionica Društva otkupi iz portfelja Kapitalnog fonda, za ukupni iznos od 22.500.000,00 kuna (cijena od 300,00 kuna po dionici), s obvezom da se navedeni iznos uplati u dvije rate najkasnije do 27. veljače 2009. godine. Kapitalnom fondu plaćen je iznos od 22.500.000,00 kuna u dvije rate (iznos od 10.250.000,00 kuna dana 16. veljače 2009. godine, te iznos od 12.250.000,00 kuna dana 02. listopada 2009.).

Prema izjavi danoj na Zapisnik Agencije, Marijan Ruždjak je novčana sredstva za kupnju dionica Društva u navedenom iznosu osigurao dijelom iz kredita, dijelom iz zajmova partnera i prijatelja te dijelom iz vlastitih sredstava. Uvidom u pribavljenu dokumentaciju u spisu utvrđeno je da je Marijan Ruždjak dana 26. studenog 2008. godine s društvom Karlovačka banka d.d. Karlovac, I. G. Kovačića 1, sklopio *Ugovor o nenamjenskom kreditu – kunskom* u iznosu od 1.000.000,00 kuna na rok od 12 mjeseci, uz jamstvo Odvjetničkog društva Ruždjak i partneri j.t.d., Zagreb, Draškovićeve 40. Člankom VII. navedenog Ugovora ugovoreno je da se izvrši zalog dionica Društva temeljem posebnog Sporazuma o osiguranju novčane tražbine, u roku od 60 dana od zaključenja tog Ugovora. Također, utvrđeno je da je Marijan Ruždjak dana 01. listopada 2009. godine, s Banco Popolare Croatia d.d. Zagreb, Petrovaradinska 1, zaključio *Ugovor o kreditu br. 00000002734* u iznosu od 400.000,00 EUR kao kratkoročni kredit za obrtna sredstva s dospijecem 30. rujna 2010. godine, a založni dužnici su Marijan

Ruždjak (založno pravo na 23.000 dionice Društva) i Boženko Lozo (založno pravo na 45.307 dionica Društva). Istog dana sklopljen je i *Ugovor o kreditu br. 030-5100039* između Odvjetničkog društva Ruždjak i Partneri j.t.d. iz Zagreba, Draškovićeve 40, kao dužnika i BKS BANK d.d. Rijeka, Mljekarski trg 3, kao vjerovnika, u kojem je Marijan Ruždjak jamac-platac. Riječ je o kratkoročnom kreditu u iznosu od 1.000.000,00 kuna s krajnjim rokom otplate do 01.10.2010. godine, a založni dužnici za navedeni kredit su Zvezdana Blažić (založno pravo na 2.000 dionice Društva), Anto Perković (založno pravo na 11.000 dionica Društva) i Boženko Lozo (založno pravo na 7.393 dionica Društva). Agencija je, nadalje, izvršila uvid i u preslike ugovora o zajmu, koje je Marijan Ruždjak, u listopadu 2008. godine te svibnju i rujnu 2009. godine, zaključio s više fizičkih osoba, za ukupni iznos od 8.600.000,00 kuna. Navedeno utvrđeno stanje Marijan Ruždjak tijekom nadzora nije poricao, već je u očitovanju od 06. rujna 2010. isto ocijenio nebitnim. Navedenu ocjenu Marijana Ruždjaka Agencija ne prihvaća jer je ista dana paušalno, zanemarujući pritom nesuglasje između prikupljenih dokaza i navoda Marijana Ruždjaka glede vremenskog slijeda ponude paketa od 68.940 dionica Društva, okolnosti prikupljanja sredstava i vremena sklapanja ugovora, što ukazuje na postojanje odnosa između Marijana Ruždjaka i Ante Perkovića, ali i Boženka Loze, i izvan poslovnog odnosa Društvo - odvjetnici u svojstvu punomoćnika Društva, a kako je u nastavku opisano.

U svezi s činjenicom da je navedenim ugovorima o kreditu koje su Marijan Ruždjak i Odvjetničko društvo Ruždjak i partneri j.t.d. sklopili s Banco Popolare Croatia d.d. Zagreb i BKS Bank d.d. Rijeka Boženko Lozo naveden kao založni dužnik dajući bankama u zalog ukupno 52.700 dionica Društva, Boženko Lozo je u spis dostavio *Ugovor o prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* od 24. rujna 2009. godine i *Ugovor o nalogu i povjerenju*, te u svojoj pisanoj izjavi od dana 09. lipnja 2010. godine naveo kako su 52.700 dionica Društva, koje su temeljem Ugovora u depozitoriju SKDD-a upisane na njegovo ime, vlasništvo Ante Perkovića te da je Anto Perković u svrhu odobrenja kredita Marijanu Ruždjaku, od njega zatražio da u svojstvu založnog dužnika dopusti upis zalogu na 45.307 dionica Društva za korist Banco Popolare Croatia d.d. Zagreb i 7.393 dionica Društva za korist BKS Bank d.d. Rijeka, a da su navedene radnje obavljene na nalog i uz nazočnost Ante Perkovića.

Naime, Boženko Lozo je u podnescima Agenciji naveo kako nije stvarni imatelj predmetnih 52.700 dionica Društva koje se u to vrijeme vode na njegovom računu u SKDD-u već je to Anto Perković, na temelju *Ugovora o nalogu i povjerenju* od 24. rujna 2009. godine, između Ante Perkovića i odvjetnika Boženka Loze. Toga dana Anto Perković i Boženko Lozo sklopili su *Ugovor o prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* i *Ugovor o nalogu i povjerenju*. Uvidom u *Ugovor o prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* između Ante Perkovića i Boženka Loze utvrđeno je kako je u članku 2. stavka 1. Ugovora određeno da Anto Perković, kao prenositelj, prenosi a Boženko Lozo, kao stjecatelj, prihvaća i stječe 52.700 komada redovnih dionica Društva. U skladu sa stavkom 2. navedenoga članka Ugovora, potpisom Ugovora Anto Perković izričito dopušta Boženku Lozi da 52.700 redovnih dionica Društva upiše na svoje ime u registru dionica Društva i depozitoriju kod SKDD-a, odmah po potpisu Ugovora. Istoga dana, 24. rujna 2009. godine, Anto Perković i **odvjetnik** Boženko Lozo sklopili su i *Ugovor o nalogu i povjerenju*, iz kojeg je pak vidljivo da Anto Perković tim Ugovorom ovlašćuje odvjetnika Boženka Lozu da se u registru dionica koji se vodi u Društvu i u depozitoriju kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva, upiše kao zakoniti imatelj ukupno 52.700 komada dionica, oznake BD62-R-A. Iz navedenog Ugovora je vidljivo da se odvjetnik Boženko Lozo obvezao odmah, na prvi poziv, bez ikakve naknade prenijeti dionice koje su predmet Ugovora na nalogodavatelja, Antu Perkovića, a dok dionice budu glasile na njegovo ime, odvjetnik Lozo obvezao se čuvati i štiti interese nalogodavatelja, kao fiktivnog vlasnika dionica, postupati uvijek po njegovim uputama te ga o svemu blagovremeno izvješćivati. Navedeni *Ugovor o nalogu i povjerenju* sklopljen je, a kako je to vidljivo iz članka 1. i 2. Ugovora, zbog toga što Anto Perković, temeljem odredbe članka 292. stavak 1. Zakona o trgovačkim društvima, na

glavnim skupštinama Društva ne može glasovati s onim dionicama koje glase na njegovo ime i prelaze 5% udjela u temeljnom kapitalu Društva ako želi istovremeno sudjelovati u radu i glasovati i kao punomoćnik s dionicama koje su mu temeljem punomoći povjerili drugi dioničari Društva. Agencija je, a u svezi s odredbama članka 763. do 784. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08) *Ugovor o nalogu* gdje je u zakonskoj definiciji ugovora o nalogu navedeno da nalogoprimac poduzima posao za račun nalogodavca, a što znači da je riječ o izvorno nalogodavčevu poslu, utvrdila da je imatelj predmetnih 52.700 dionica Društva, koje su od 01. listopada 2009. godine bile uknjižene na računu vrijednosnih papira Boženka Loze, uistinu Anto Perković. Anto Perković je implicitno u svojem podnesku od 20. srpnja 2010. godine priznao da su navedenih 52.700 redovnih dionica Društva koje su se u to vrijeme vodile na računu Boženka Loze uistinu njegove, navodeći da je Agencija točno utvrdila broj dionica koje „posjeduje“. Ostale stranke u postupku nisu poricale navedeno utvrđeno stanje.

Tako je nedvojbeno utvrđeno da je Anto Perković dana 24. rujna 2009. godine ugovorom prenio na Boženka Lozu 52.700 dionica Društva, a koji prijenos je u SKDD-u izvršen 01. listopada 2009, kako bi s istima Boženko Lozo mogao ostvarivati pravo glasa na skupštini Društva, a Anto Perković istodobno sudjelovati na skupštinama i ostvarivati pravo glasa na skupštini Društva i s dionicama koje su mu temeljem punomoći dali tzv. mali dioničari. Postupajući na taj način Boženko Lozo je mogao na skupštini Društva ostvariti glas iz 52.700 dionica Društva u svoje ime, iako isto čini za račun Ante Perkovića. Potom je Boženko Lozo iste dionice prema nalogu Ante Perkovića koristio kao zalog za kredite Banco Popolare Croatia d.d. Zagreb i BKS Bank d.d. Rijeka korisnika kredita Marijana Ruždjaka, a koji je navedene kredite ugovorio kako bi pribavio sredstva za kupnju 68.940 dionica Društva iz portfelja Društva. Navedeno utvrđenje stranke tijekom postupka nisu osporavale. Agencija napominje da je prijenos predmetnih 52.700 dionica Društva u SKDD-u s računa Ante Perkovića na račun Boženka Loze izvršen 01. listopada 2009, dakle, isti dan kada je Boženko Lozo upravo te dionice založio po ugovorima o kreditu koje su Marijan Ruždjak i Odvjetničko društvo Ruždjak i partneri j.t.d. sklopili s Banco Popolare Croatia d.d. Zagreb odnosno s BKS Bank d.d. Rijeka, a kako bi Marijan Ruždjak pribavio sredstva za kupnju dionica Društva. Nadalje, Agencija ističe da su neposredno nakon dostave pismena Agencije od 29. lipnja 2010. (pismeno je dostavljeno Anto Perkoviću i Boženku Lozi dana 30. lipnja 2010.) kojim je opisano ovim nadzorom utvrđeno stanje, Anto Perković i Boženko Lozo dana 19. srpnja 2010. sklopili *Ugovor o prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* kojim Boženko Lozo prenosi, a Anto Perković prihvaća 52.700 dionica Društva, a što je utvrđeno uvidom u spis Agencije KLASA: 451-04/09-13/152 u koji su zaprimljene obavijesti o otpuštanju i stjecanju predmetnih dionica Društva. Uvidom u podatke SKDD-a utvrđeno je do dana donošenja ovog rješenja nije izvršen prijenos na računima vrijednosnih papira imatelja Boženka Loze i imatelja Ante Perkovića u središnjem depozitoriju.

Uzimajući u obzir iznose dobivenih bankovnih kredita te zajmova, vidljivo je da je Marijan Ruždjak sredstva za kupnju dionica Društva osigurao iz navedenih izvora, dok mu je odlukom Nadzornog odbora od 31. ožujka 2010. godine „odobrena prolongacija plateža“ preostalog ugovorenog iznosa od 9.569.330,35 kuna te utvrđen datum krajnje uplate s danom 31. svibnja 2010. Prema vlastitoj izjavi danoj tijekom nadzora, Marijan Ruždjak je od Društva zatražio novo produženje roka za plaćanje preostalog duga.

Vlastite dionice Društva nakon prijenosa iz portfelja Kapitalnog fonda stekli su i Anto Perković te Ivan Perković. Naime, Anto Perković je s Društvom kao prodavateljem dana 07. listopada 2009. sklopio *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* kojim kupuje 2.000 dionica Društva po cijeni od 300,00 kuna po dionici, a njegov sin Ivan Perković je istog dana s Društvom sklopio *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* kojim kupuje 266 dionica Društva po istoj cijeni.

Nadalje, utvrđeno je da Boženko Lozo nije sklopio *Predugovor* o kupnji vlastitih dionica, iako mu je, prema izjavi Ante Perkovića, kupnja dionica Društva bila ponuđena kada i Marijanu Ruždjaku, već je dana 25. rujna 2009. sklopio *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* s Društvom kao prodavateljem, kojim stječe 1.800 dionica Društva s pravom glasa, po cijeni od 140,00 kuna (ukupno 252.000,00 kuna), odnosno prema članku 3. ugovora, po zadnjoj tržišnoj cijeni na dan koji prethodi danu sklapanja ugovora (22. rujna 2009.). Dug Boženka Loze po predmetnoj kupnji dana 02. listopada 2009. godine preuzeo je Odvjetnički ured Boženka Loze te su odvjetnik Boženko Lozo i Društvo isti dan izvršili prijebom potraživanja u iznosu od 252.000,00 kuna. Slijedom navedenog, utvrđeno je da je Boženku Lozi omogućeno stjecanje dionica Društva po cijeni od 140,00 kuna po dionici iako mu je prethodno, kao i Marijanu Ruždjaku te zaposlenicima Društva bilo ponuđeno stjecanje dionica Društva (koje je tada držao Kapitalni fond) po cijeni od 400,00 odnosno kasnije 300,00 kuna po dionici. Nadalje, utvrđeno je da Boženko Lozo nije stjecao predmetne dionice po cijeni stjecanja vlastitih dionica u portfelj Društva, a što je prema navodima Marijana Ruždjaka i Ante Perkovića bila praksa Društva. U očitovanju od 03. srpnja 2010. godine Boženko Lozo je potvrdio da je stekao 1.800 dionica Društva, ali da iste nisu iz portfelja Kapitalnog fonda što Agencija prihvaća. Naime, Agencija niti ne tvrdi da bi iste bile iz portfelja Kapitalnog fonda jer je iz prikupljenih dokaza razvidno da je Društvo te dionice steklo nakon sklapanja *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* od 25. rujna 2009. Nadalje, i za stranku Boženka Lozu je nesporno da su mu nuđene vlastite dionice Društva po povratu iz portfelja Kapitalnog fonda, a što isti nije prihvatio već sklopio predmetni ugovor. Isto je, prema navodima iz očitovanja, prihvatio kako bi izvršio prijebom međusobnih tražbina odvjetničkog ureda i Društva, a predmetne dionice je stekao kao fizička osoba isključivo zato „jer odvjetnik Boženko Lozo nije želio steći dionice i knjižiti ih u svojoj bilanci“. Agencija napominje da je i 52.700 dionica Društva koje je Boženko Lozo kao odvjetnik držao za račun Ante Perkovića prema *Ugovoru o nalogu i povjerenju* od 24. rujna 2009. uknjiženo u SKDD-u na računu vrijednosnih papira Boženka Loze (kao fizičke osobe) od 01. listopada 2009. godine, kako je prethodno opisano.

Navedena stjecanja dionica Društva prema opisanim ugovorima s Društvom (sklopljenim dana 06. i 07. listopada 2009.) kao prodavateljem odnosno prijenosi dionica u SKDD-u na Antu Perkovića (dana 09. listopada 2009. godine 2.000 dionica), Marijana Ruždjaka (28. srpnja 2009. godine 14.000 dionica i 09. listopada 2009. godine 68.940 dionica), Boženka Lozu (01. listopada 2009. godine 52.700 dionica i 09. listopada 2009. godine 1.800 dionica) i Ivana Perkovića (09. listopada 2009. godine 266 dionica), ukazuju na usklađenost u stjecanju odnosno zajedničkoj namjeri navedenih osoba. Okolnost koja također ukazuje na usklađenost djelovanja prilikom stjecanja dionica Društva od strane Marijana Ruždjaka je i činjenica da je Marijan Ruždjak dana 02. listopada 2009. godine, dakle, prije *Ugovora o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d.* koji je zaključen dana 06. listopada 2009. godine, odnosno i prije zaključenja ugovora između Društva i Kapitalnog fonda o prijenosu 75.000 dionica na Društvo, na račun Društva izvršio uplatu od ukupno 9.758.529,00 kuna, a kao svrha doznake navedeno je – pozajmica. Također, cijenjena je činjenica da je Marijan Ruždjak sklopio *Ugovor o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d.* dana 06. listopada 2009. godine, dok su ostali dioničari ugovore koji se odnose na dionice Društva stečene u trezor od Kapitalnog fonda sklopili dana 07. listopada 2009. godine, a da je na *Zapisnik* Agencije, na poseban upit Agencije glede stjecanja 68.940 dionica Društva, izjavio kako mu je „ponuđen paket dionica koji je preostao nakon povrata od HMID-a“ jer da je dio radnika koji su sklopili *Predugovore* odustalo od kupnje u listopadu 2009. godine.

Agencija naglašava da s time ne „insinuira da je tobože Marijanu Ruždjaku prepušten navedeni paket dionica, iako je za to postojao interes ostalih radnika“ kako Marijan Ruždjak navodi u očitovanju od 06. rujna 2010. godine, već činjenicu da je s istim dan ranije od ostalih osoba sklopljen ugovor o kupoprodaji dionica Društva i činjenicu njegove uplate od ukupno

9.758.529,00 kuna na račun Društva dana 02. listopada 2009. (prije plaćanje Društva iznosa od 12.250.000,00 kuna Kapitalnom fondu, na ime ostatka kupoprodajne cijene, temeljem Ugovora zaključenog s Kapitalnim fondom dana 03. veljače 2009. godine, za kupnju 75.000 vlastitih dionica Društva, i prije sklapanja Ugovora o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d. dana 06. listopada 2009.) ocjenjuje u svezi s navodima Marijana Ruždjaka da je tijekom listopada 2009. dio radnika odustao od kupnje dionica Društva po Predugovorima. Naime, nema mjesta insinujama kada je nesporna činjenica da je dio novca za „preostali paket dionica“ Marijan Ruždjak Društvu uplatio dana 02. listopada 2009. godine i prije sklapanja ugovora kojim kupuje dionice, a da je to navodno učinio nakon što je dio radnika odustao od kupnje dionica Društva tijekom mjeseca listopada, dakle, 01. listopada 2009. Stoga, navode Marijana Ruždjaka glede okolnosti u svezi s količinom dionica i vremenom ponude većeg paketa dionica, Agencija ocjenjuje krajnje neuvjerljivim, posebice jer je isti (odnosno Odvjetničko društvo Ruždjak i partneri j.t.d.) dana 01. listopada 2009. godine s Banco Popolare Croatia d.d. Zagreb i BKS BANK d.d. Rijeka sklopio ugovore o kreditu, za povrat kojih je dionicama Društva jamčio Anto Perković, ali i Boženko Lozo s dionicama Društva koje su tog dana u SKDD-u prenesene na njegov račun, a koje po Ugovoru o nalogu i povjerenju na svojem računu u SKDD-u drži za Antu Perkovića. S tim u svezi Agencija odbacuje i navode Marijana Ruždjaka iz očitovanja od 06. rujna 2010. da u prilog „pogrešnoj tezi koja je naprijed navedena“ ide i navodno pogrešno utvrđenje Agencije kako je svrha doznake za uplatu 9.758.529,00 kuna na račun Društva naznačena pozajmica. Naime, Agencija niti nije tijekom postupka tvrdila da bi Marijan Ruždjak Društvu dao zajam jer isto ne proizlazi iz prikupljene dokumentacije, već da je uvidom u Izvadak br. 203 o promjenama i stanju na računu Društva na dan 02.10.2009. godine utvrđeno kako je naznačena svrha upravo pozajmica. Društvo je u podnesku Agenciji od 17. veljače 2010. godine navelo da ne postoji nikakav drugi ugovor osim onog za prodaju vlastitih dionica Društva po kojem bi Marijan Ruždjak uplatio navedeni iznos dana 02. listopada 2009, a da je uplata izvršena upravo s namjerom sklapanja ugovora o prodaji dionica Društva iako je kao svrha naznačeno - pozajmica.

Nadalje, činjenica da je Anto Perković prenio svoje dionice na Boženka Lozu (prijenos u SKDD-u izvršen 01. listopada 2009.) kako bi isti mogao u svoje ime a po njegovu nalogu glasovati na skupštini Društva te da je postupao po njegovu nalogu kada je kao založni dužnik založio predmetne dionice za kredite Marijana Ruždjaka (ugovori o kreditu sklopljeni 01. listopada 2009.) koji je stjecao dionice Društva od samog Društva, upućuje na zaključak da Anto Perković, Boženko Lozo i Marijan Ruždjak suraduju međusobno na temelju sporazuma čiji je cilj stjecanje dionica s pravom glasa i usklađeno ostvarivanje prava glasa. Tim više jer je Uvidom u Odluku Uprave Društva (objavljenu u „Narodne novine“ broj 106/09 od 07. rujna 2009. godine) o opozivu održavanja Glavne skupštine BADEL 1862 d.d. zakazane za 31. kolovoza 2009. godine u 12,00 sati, te sazivanju Glavne skupštine BADEL 1862 d.d, utvrđeno da je Uprava Društva opozvala održavanje Glavne skupštine BADEL 1862 d.d. zakazane za 31. kolovoza 2009. godine, kako se u odluci navodi, zbog proceduralnih razloga i istodobno sazvala Glavnu skupštinu za 17. listopada 2009. godine u 11 sati, na kojoj pravo sudjelovanja i glasovanja imaju one osobe koje najkasnije sedam dana prije održavanja Glavne skupštine prijave Društvu namjeru sudjelovanja, a koje „su na dan 09. listopada 2009. godine u 16,00 sati evidentirani kao dioničari Društva u Depozitoriju SKDD d.d.“. Uprava je tom prilikom utvrdila dnevni red skupštine te zajedno s Nadzornim odborom Društva predložila donošenje odluka skupštine Društva, između ostalog, davanje razrješnice Upravi i Nadzornom odboru Društva, izbor članova Nadzornog odbora Društva – Ivane Brdar, Vidoja Buluma i Zdenka Ljevaka kojima je ranije istekao mandat članova Nadzornog odbora, te imenovanje revizora Društva za 2009. godinu. Stranke su upravo dana 09. listopada 2009. godine izvršile prijenos ukupno 73.006 dionica Društva na svoje ime (Anto Perković 2.000 dionica, Marijan Ruždjak 68.940 dionica, Boženko Lozo 1.800 dionica i Ivan Perković 266

dionica). Slijedom navedenog, utvrđeno je da stranke povezuju okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica Društva – vrijeme i način (ugovorom stječu dionice Društva od prodavatelja Društva) stjecanja dionica Društva. Iz opisanog je razvidno da su stranke usklađeno stjecale dionice Društva kako bi na skupštini Društva zakazanoj za 17. listopada 2009. mogle sudjelovati sa što većim brojem glasova. Agencija ne prihvaća navode stranaka iz očitovanja na pismeno Agencije od 29. lipnja 2010. da ih ne bi povezivale navedene okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica Društva jer je nadzorom isto nedvojbeno utvrđeno, a stranke tijekom postupka nisu ponudile niti podnijele dokaze da tome ne bi bilo tako, niti je stanje spisa ukazivalo na postojanje relevantnih činjenica u korist tvrdnji stranaka u tom smislu. Tijekom ovog postupka Agencija nije našla da bi kod drugih osoba koje su stjecale dionice Društva u to vrijeme bilo navedenih okolnosti i/ili drugih okolnosti koje bi ukazivale na zajedničko djelovanje niti je iz prikupljenih dokaza moglo biti utvrđeno postojanje pisanog sporazuma o zajedničkom djelovanju. Stoga Agencija odbacuje navode Marijana Ruždjaka iz očitovanja od 06. rujna 2010. da bi se iz provedenog postupka „dalo zaključiti da su samo navedene četiri osobe stjecale dionice koje su bile u trezoru Badel 1862 d.d. i koje su stečene od Kapitalnog fonda“, a posebice zato što je u ovom slučaju riječ o ukupnosti dokaza, a ne jednom izdvojenoj dokazu, a što je razvidno i iz obrazloženja u nastavku.

Uz prethodno, u kratkom vremenskom razdoblju, prenesenih ukupno 66.700 dionica (14.000 na Marijana Ruždjaka i 52.700 dionica na Boženka Lozu), navedene osobe su na dan 09. listopada 2009. godine, kada je o stanju u SKDD-u ovisilo pravo sudjelovanja na skupštini Društva, osim ranije stečenih dionica, bili imatelji još i ukupno 139.706 dionica Društva s pravom glasa što iznosi 18,58% dionica Društva. Navedeno stanje stranke u svojim očitovanjima nisu pobijale. Agencija napominje da je i prijenos 52.700 dionica na Boženka Lozu, iako nije riječ o stjecanju dionica po Boženku Lozi (kako je prethodno opisano), relevantan za utvrđivanje okolnosti koje povezuju stranke u zajedničkom djelovanju. Naime, budući da se predmetnih 52.700 dionica Društva u to vrijeme vode na računu vrijednosnih papira Boženka Loze, predmnijeva se da isti raspolaže tim dionicama u svoje ime i za svoj račun pa je drugim dioničarima Društva, ali i drugim osobama koje nisu upoznate s postojanjem i sadržajem *Ugovora o nalogu i povjerenju* od 24. rujna 2009, na taj način prikriven stvarni vlasnik dionica.

Tako su Anto Perković, Marijan Ruždjak, Boženko Lozo i Ivan Perković povećali udio glasova kojima raspolažu na glavnoj skupštini sa 181.045 na 320.751 glasova (u koji broj ulazi i 9.000 dionica koje Marijan Ruždjak drži po nalogu društva Grafplex d.o.o.) te su zajedno s prethodno stečenim dionicama Društva u smislu članka 8. stavak 1. točka 1. i stavka 3. ZPDD-a i onima koje je Anto Perković držao po punomoćima u smislu članka 8. stavak 1. točka 5. ZPDD-a, ostvarili uvjet za sudjelovanje na predstojećoj skupštini Društva s ukupno 42,72% glasova (Društvo je tada imalo 1.267 vlastitih dionica iz kojih prema članku 235. Zakona o trgovačkim društvima glasovi miruju), a budući da je na glavnoj skupštini Društva dana 17. listopada 2009. godine sudjelovalo 71,98% od mogućeg kapitala na glavnoj skupštini, udio navedenih osoba se povećao i iznosio 59,35% glasova za donošenje odluke o rasporedu i uporabi dobiti ostvarene u 2008. godini i izbor predsjedatelja za tu glavnu skupštinu, 40,03% glasova za donošenje odluke o davanju razrješnice Upravi, 58,70% glasova za donošenje odluke o davanju razrješnice Nadzornom odboru, 59,35% glasova za donošenje odluke o izboru članova Nadzornog odbora Danijela Škugora i Ive Galić (protuprijedlog), 59,39% glasova za donošenje odluke o izboru člana Nadzornog odbora Jadranke Čengije Šarić (protuprijedlog), 59,33% glasova za donošenje odluke o izboru člana Nadzornog odbora Ivane Brdar, 59,31% glasova za donošenje odluke o izboru člana Nadzornog odbora Vidoja Buluma, 59,35% glasova za donošenje odluke o izboru člana Nadzornog odbora Zdenka Ljevaka, 59,39% glasova za izbor revizora Društva za poslovnu 2009, godinu Ernst&Young (protuprijedlog), 72,41% glasova za izbor revizora Društva za poslovnu 2009. godinu prema prijedlogu Uprave i Nadzornog odbora.

Naime, da navedene osobe nisu stekle dionice Društva iz portfelja Društva te da Anto Perković nije na Boženka Lozu prenio 52.700 dionica Društva, Anto Perković bi sa svojim dionicama i dionicama koje drži temeljem punomoći mogao ostvariti 27,27% glasova u slučaju da su predmetne dionice Društva ostale vlastite. Čak i da se na glavnoj skupštini pojavilo 70-ak % temeljnog kapitala, udio glasova Ante Perkovića bi se povećao na 30-tak %. Da je netko drugi kupio predmetne vlastite dionice Društva, Anto Perković bi, naravno, imao u relativnom broju manji udio glasova.

Nadalje, iz preslike javnobilježničkog zapisnika sa skupštine Društva održane dana 17. listopada 2009. godine, odnosno Izvješća o nazočnom temeljnom kapitalu na glavnoj skupštini Badel 1862 d.d. 17.10.2009. godine vidljivo je da su Anto Perković (koji je glasovao i s dionicama Ivana Perkovića prema punomoći), Marijan Ruždjak i Boženko Lozo glasovali s ukupno 320.751 glasova (osim u slučaju davanja razrješnice Anti Perkoviću kada isti nije imao pravo glasa temeljem članka 293. Zakona o trgovačkim društvima, te pri donošenju odluka o davanju razrješnice Nadzornom odboru i izboru Ivane Brdar i Vidoja Buluma za članove Nadzornog odbora kada Anto Perković nije imao pravo glasa iz dionica imatelja Ivane Brdar i Vidoja Buluma koje drži po punomoći od 09. odnosno 10. listopada 2009.), a uvidom u izvješće o rezultatu glasovanja po pojedinoj točki dnevnog reda skupštine, koji se nalazi u prilogu javnobilježničkog zapisnika, utvrđeno je da su Anto Perković (koji je glasovao i s dionicama Ivana Perkovića prema punomoći), Marijan Ruždjak i Boženko Lozo po svim točkama dnevnog reda glavne skupštine Društva, ujednačeno glasali te u pravilu različito od ostatka prisutnih dioničara na skupštini. Valja istaknuti da je Anto Perković na skupštini Društva 17. listopada 2009. godine, osim sa svojim dionicama, glasovao i s dionicama koje drži po punomoći Ivana Perkovića (1.542 dionice) te s dionicama još 699 dioničara opunomoćitelja, pa je tako mogao ostvariti najviše 174.111 glasova na toj skupštini. Agencija napominje da je na navedenoj skupštini donesena odluka o davanju razrješnice Nadzornom odboru, odluka o izboru članova Nadzornog odbora te odluka o izboru revizora za 2009. godinu. Upravo je zahvaljujući predmetnim stjecanjima vlastitih dionica Društva po Anti Perkoviću, Ivanu Perkoviću, Marijanu Ruždjaku i Boženku Lozi prikupljena većina glasova potrebna za izbor članova Nadzornog odbora Društva Ivane Brdar, Vidoja Buluma i Zdenka Ljevaka. Navedeni članovi Nadzornog odbora su izabrani na prijedlog Uprave Društva i Nadzornog odbora Društva (u kojem su bili članovi upravo Ivana Brdar, Vidoje Bulum i Zdenko Ljevak kojima je već istekao mandat), a za njih su glasovali Anto Perković, Marijan Ruždjak i Boženko Lozo te osigurali potrebnu većinu glasova nazočnih za donošenje takve odluke. Agencija napominje da je na glavnoj skupštini predstavnica Hrvatskog fonda za privatizaciju Jadranka Čengija-Šarić koja glasuje s ukupno 57.826 dionica Društva dala protuprijedlog za izbor članova Nadzornog odbora Društva, no istome je oponirao Boženko Lozo ističući po Upravi i Nadzornom odboru predložene članove Nadzornog odbora. Anto Perković, Marijan Ruždjak i Boženko Lozo suglasno su glasovali protiv donošenju odluke o izboru po Jadranki Čengija-Šarić predloženih članova Nadzornog odbora.

Važno je za napomenuti da stranke 2009. godine nisu stjecale dionice Društva transakcijama na trgovinskom sustavu Zagrebačke burze d.d. ili ugovorima od trećih osoba već isključivo ugovorima s Društvom. Tako je utvrđeno da su navedeni ugovori o prodaji dionica iz listopada 2009. godine (Anto Perković - *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* od 07. listopada 2009, Ivan Perković - *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* od 07. listopada 2009, Marijan Ruždjak - *Ugovor o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d.* od 06. listopada 2009.) sklopljeni po prodajnoj cijeni od 300,00 kuna po dionici Društva iako je tržišna cijena dionice Društva na uređenom tržištu (Zagrebačka burza d.d.) u to vrijeme bila znatno niža (od 130,00 do 140,00 kuna). Drugim su ugovorima (*Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* od 19. lipnja 2009. godine, između Društva i Marijana Ruždjaka, *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* od 25. rujna 2009. godine, između Društva i Boženka Loze, *Ugovor o prodaji i prijenosu*

dionica Badel 1862 d.d. od 31. listopada 2008. godine, između Društva i Ante Perkovića), kako je prethodno opisano, dionice Društva stjecane po tržišnoj cijeni iako je isto suprotno odredbama *Programa prodaje trezorskih dionica Društva* iz kolovoza 2007. godine, kojim je propisano da se trezorske dionice prodaju radnicima po prosječnoj cijeni stjecanja dionica u trezor. Također, Agencija je, kako je prethodno navedeno, cijenila i suglasne izjave Ante Perkovića i Marijana Ruždjaka dane na *Zapisnik* Agencije da bi cijena predmetnih vlastitih dionice bila cijena stjecanja tih dionica, a prema praksi Društva vezano uz stjecanje vlastitih dionica u Društvu. Tako je utvrđeno da navedene osobe povezuju okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica Društva - odredbe ugovora o stjecanju. Agencija ne prihvaća navode stranaka da je riječ o tipskim ugovorima koje je sastavila Uprava Društva i da stoga isti nisu imali mogućnosti utjecati na odredbe sastavljenih ugovora, kao i da iste same po sebi nisu dokaz zajedničkog djelovanja. Naime, kako je prethodno navedeno, Agencija je cijenila svaki dokaz zasebno, ali i u njihovoj ukupnosti, a što stranke u svojim očitovanjima zanemaruju, te tako utvrdila da stranke povezuju okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica Društva, upravo kako je prethodno opisano.

Slijedom navedenog, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, utvrđeno je da Anto Perković i Ivan Perković djeluju zajednički, a s istima sukladno članku 5. stavak 1. ZPDD-a i članku 5. stavak 2. točka 1. istog Zakona, djeluju zajednički i Marijan Ruždjak i Boženko Lozo jer je nedvojbeno utvrđeno da isti surađuju međusobno na temelju sporazuma čiji je cilj stjecanje dionica s pravom glasa i usklađeno ostvarivanje prava glasa, a povezuju ih i okolnosti u svezi sa stjecanjem dionica Društva (vrijeme u kojem su stjecale dionice, način stjecanja, odredbe ugovora o stjecanju, kao i druge okolnosti koje su dovele do stjecanja dionica koje ukazuju na usklađenost u stjecanju ili zajedničkoj namjeri osoba). Navedene okolnosti nisu nađene u postupanju Zvezdane Blažić ili kod neke druge osobe, osim kod stranaka, i stoga Agencija ne prihvaća navode Boženka Loze da bi samo po utvrđenoj činjenici da je bila založni dužnik po ugovoru o kreditu Marijana Ruždjaka, obveza nastala i za Zvezdanu Blažić. Agencija nadalje ne prihvaća niti navode stranaka iz očitovanja da iste ne bi djelovale zajednički jer dokazi u spisu ne dovode u sumnju navedeno utvrđeno činjenično stanje, a stranke nisu predložile niti podnijele dokaze koji bi ukazivali na suprotno i bili relevantni za rješavanje ove upravne stvari. To stoga što navodi stranaka da za njih nije nastala obveza jer ne djeluju zajednički, za razliku od drugih osoba koje spominju u svojim očitovanjima, te upućivanje Agencije da ispita nastanak obveze za druge osobe, za rješavanje ove stvari nisu od značaja. Naime, eventualni nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Društva po drugoj osobi ili osobama koje zajednički djeluju neovisan je o obvezi nastanak koje je u ovom postupku Agencija utvrdila. Agencija ističe da je moguće postojanje više obveza objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva, pa čak i istodobni nastanak više obveza objavljivanja ponude za preuzimanje dioničkog društva kada je riječ o različitim preuzimateljima. Također, Agencija naglašava da za postojanje zajedničkog djelovanja ZPDD-om nije propisana najmanja količina dionica potrebna da bi pojedina osoba zajednički djelovala s drugim osobama, pa Agencija odbacuje navode Boženka Loze i Ivana Perkovića iz očitovanja da, radi malog postotka dionica Društva koje imaju, isti ne bi djelovali s ostalim strankama te da isti ne bi bili u obvezi objaviti ponudu za preuzimanje Društva.

Kontrolni prag

Prema članku 9. stavak 1. ZPDD-a fizička ili pravna osoba obvezna je objaviti ponudu za preuzimanje kad neposredno ili posredno, samostalno ili djelujući zajednički, stekne dionice s pravom glasa ciljnog društva, tako da, zajedno s dionicama koje je već stekla, **prijeđe prag od 25% dionica s pravom glasa ciljnog društva** (kontrolni prag).

Odredbom članka 8. stavak 1. ZPDD-a određeno da će se, u smislu toga Zakona, pri utvrđivanju broja dionica s pravom glasa ciljnog društva koje drži ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički, u obzir uzeti dionice s pravom glasa ciljnog društva

1. **koje su te osobe stekle,**

2. koje su te osobe prenijele na treću osobu kao osiguranje, osim ako je ta osoba ovlaštena samostalno ostvarivati pravo glasa iz tih dionica neovisno o uputama tih osoba,

3. za koje je u korist tih osoba osnovano pravo plodouživanja,

4. koje ponuditelj može steći izjavom volje, kao npr. opcija za kupnju dionica,

5. **koje su tim osobama povjerene, ako one mogu prava glasa iz tih dionica ostvarivati samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara.**

Prema odredbi članka 8. stavak 3. ZPDD-a, smatrat će se da su ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički stekli dionice s pravom glasa kad sklope pravni posao ili nastankom drugoga pravnog temelja za prijenos dionica, neovisno o prijenosu dionica i upisu u depozitorij ili registar dionica ciljnog društva, te neovisno o tome što je pravni posao sklopljen pod odgovornim uvjetom.

Primjenjujući navedene zakonske odredbe na činjenice utvrđeno je da je Anto Perković sklapanjem *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* s Društvom kao prodavateljem dana 07. listopada 2009. stekao 2.000 dionica Društva pa s prethodno stečenim dionicama Društva na dan 07. listopada 2009. ima ukupno 88.944 dionica Društva s pravom glasa. Naime, uvidom u podatke iz registra Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb (nastavno: SKDD) - *Stavke knjiženja u razdoblju od 15.05.2000. do 16.06.2010.* – utvrđeno je da je Anto Perković dioničar Društva, i to imatelj 3.746 dionica, na dan prijensa podataka od izdavatelja u registar SKDD-a, 15. svibnja 2000. godine, te da je nakon tog dana u više navrata stjecao dionice Društva. Agencija napominje da je tijekom postupka utvrđeno kako je Anto Perković u jednom razdoblju držao dionice Društva na svoje ime, ali i na skrbničkom računu. Tako je izvršen uvid u podatke o stanju i promjenama na skrbničkom računu Ante Perkovića koji je otvoren u Erste&Steiermärkische Bank d.d. Rijeka te je utvrđeno da je Anto Perković u razdoblju od 04. travnja 2007. do 04. srpnja 2008. godine na skrbničkom računu kod navedene banke skrbnika držao ukupno 10.000 dionica Društva s pravom glasa. Nakon tog razdoblja, prema podacima SKDD-a na dan 04. srpnja 2008. godine izvršena je preknjižba navedenih dionica sa skrbničkom na vlasnički račun Ante Perkovića.

Agencija je utvrdila da je Anto Perković na dan stupanja na snagu ZPDD-a 01. studenog 2007. godine bio imatelj 74.024 dionice Društva s pravom glasa, odnosno 9,8422% dionica Društva s pravom glasa, koje su se vodile na njegovom vlasničkom računu u registru SKDD-a (tada SDA) i imatelj 10.000 dionica Društva s pravom glasa na navedenom skrbničkom računu banke skrbnika. Slijedom navedenoga, Ante Perković na dan 01. studenoga 2007. godine bio je imatelj ukupno 84.024 dionice Društva s pravom glasa, odnosno 11,17% dionica Društva s pravom glasa, koje su u SKDD-u evidentirane na njegovom vlasničkom i skrbničkom računu vrijednosnih papira. Nakon 01. studenog 2007. godine Anto Perković je i nadalje stjecao dionice Društva, i to 31. listopada 2008. godine *Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* je od Društva stekao 2420 dionica Društva (preknjiženo 26. veljače 2009. u SKDD-u) po cijeni od 205,05 kuna po dionici, 09. veljače 2009. godine *Ugovorom o prodaji i prijenosu dionica Badel 1862 d.d.* je od Društva stekao 500 dionica Društva (preknjiženo 23. ožujka 2009. u SKDD-u) po cijeni od 155,00 kuna po dionici, a dana 07. listopada 2009. sklapanjem *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* s Društvom kao prodavateljem, prema odredbi članka 8. stavak 3. ZPDD-a, stječe 2.000 dionica Društva po cijeni od 300,00 kuna po dionici. S tim stjecanjem je **Anto Perković** na dan 07. listopada 2009. godine, zajedno s prethodno stečenim dionicama Društva, bio **imatelj**

ukupno 88.944 dionica Društva s pravom glasa odnosno 11,83% dionica Društva s pravom glasa.

Agencija napominje da je u navedeni broj dionica koje je Anto Perković stekao i držao na dan 07. listopada 2009. godine uzela u obzir i 52.700 dionica Društva koje se od 01. listopada 2009. vode na računu vrijednosnih papira Boženka Loze u SKDD-u.

Navedeno utvrđeno stanje stranka Anto Perković nije tijekom postupka poricala. Štoviše, u pisanom očitovanju od 20. srpnja 2010. Anto Perković navodi da je Agencija „točno utvrdila da ja posjedujem 88944 dionice društva“.

Nadalje, iz dokumentacije koju je Društvo dostavilo na zahtjev Agencije, konkretno iz preslika javnobilježničkih zapisnika sa skupština Društva iz 2007., 2008. i 2009. godine te dostavljenih preslika punomoći za zastupanje na skupštinama Društva, vidljivo je da je Anto Perković, kao predsjednik Udruge malih dioničara tvrtke Badel 1862 d.d. BADEL-BADELOVCIMA (nastavno: Udruga), od dana upisa Udruge u Registar udruga, temeljem Rješenja Ministarstva uprave od 14. prosinca 1998. godine, ovlašten na skupštinama Društva zastupati dioničare Društva i članove Udruge, temeljem danih punomoći. Uvidom u preslike punomoći, koje je Društvo na traženje Agencije dostavilo svojim podneskom od dana 17. veljače 2010. godine, te podatke iz SKDD-a utvrđeno je da Anto Perković na dan 01. studenoga 2007. godine raspolaže s ukupno 835 punomoći, temeljem kojih samostalno ostvaruje pravo glasa na 200.675 dionica s pravom glasa, koje predstavljaju 28,68% dionica Društva s pravom glasa. Agencija napominje da je i tada Anto Perković imao punomoć Ivana Perkovića za glasovanje na skupštini Društva s ukupno 1.276 dionica Društva, ali Agencija isto nije uzela u obzir u izračunu broja dionica koje Anto Perković drži po punomoćima jer prema odredbama ZPDD-a, kako je prethodno opisano, djeluje zajednički s Ivanom Perkovićem koji mu je sin.

Nadalje, uvidom u Agenciji dostavljene punomoći utvrđeno je da je istima opunomoćenik Anto Perković u bitnome na jednaki način opunomoćen samostalno, bez posebne upute, na skupštini Društva ostvarivati pravo glasa iz dionica Društva koje imaju opunomoćitelji. Tako je Anto Perković na dan 07. listopada 2009. godine po punomoćima držao najmanje 128.122 (bez 1.276 dionica Ivana Perkovića za koje također ima punomoć) dionica Društva s pravom glasa. Naime, Agencija je uvidom u punomoći i u registar SKDD-a utvrdila kako je Anto Perković na dan 07. listopada 2009. godine imao 680 valjanih punomoći kojima ga 680 dioničara Društva ovlašćuje na glasovanje na glavnoj skupštini te punomoć sina Ivana Perkovića koji raspolaže brojem dionica kako je navedeno u nastavku. Budući da je u dijelu danih punomoći Anto Perković ovlašten unijeti ispravak broja dionica za koje je ovlašten, ako dođe do promjene u vrijednosti udjela dioničara u kapitalu društva, a prema stanju na računu vrijednosnih papira dioničara u SKDD-u, odnosno glasovati na skupštini s ukupnim brojem dionica pojedinih opunomoćitelja prema stanju u SKDD-u na određeni dan prije održavanja skupštine Društva, Agencija je izvršila uvid u podatke SKDD-a o stanju računa izdavatelja na dan 07. listopada 2009. godine. Uzimajući u obzir broj dionica koje je Anto Perković na dan 07. listopada 2009. godine držao po valjanim punomoćima i broja dionica imatelja opunomoćitelja prema SKDD-a na isti dan, konzervativnom metodom Agencija je došla do broja od 128.122 (bez 1.276 dionica Ivana Perkovića za koje također ima punomoć) dionica koje Anto Perković drži na dan 07. listopada 2009. Uvidom u Zapisnik s Glavne skupštine Društva od dana 17. listopada 2009. utvrđeno je da je Anto Perković iz navedenih punomoći (bez punomoći Ivana Perkovića) koje je imao na dan 07. listopada 2009. godine ostvario 131.711 glasova. Valja napomenuti da je Anto Perković imao tom prilikom i punomoć Ivana Perkovića pa je glasao i s njegovih 1.542 dionica Društva, no iste mu u broj dionica koje drži po punomoći Agencija nije uzela u obzir jer je utvrđeno zajedničko djelovanje Ante Perkovića i Ivana Perkovića, kako je u nastavku opisano.

Vezano uz punomoći temeljem kojih je na skupštinama Društva zastupao dioničare i članove Udruge, Anto Perković je dana 06. svibnja 2010. godine na *Zapisnik* Agencije naveo da je kao

predsjednik Udruge zastupao članove Udruge koji su mu dali punomoći. U svojoj izjavi nadalje navodi kako se Skupština dioničara Udruge malih dioničara održavala uvijek 15 dana prije glavne skupštine Društva, te da se na njoj razmatrala svaka točka dnevnog reda skupštine Društva, na temelju čega je on onda glasovao na skupštini Društva kao punomoćnik članova Udruge. Navedena uputa za glasovanje temeljem punomoći donosila se većinom glasova prisutnih članova Udruge malih dioničara, a za punomoći navodi da nisu bile izdavane na određeni rok, nego do opoziva. Isto tako, Anto Perković, vezano uz punomoći, navodi da nije glasovao po vlastitoj ocjeni već na temelju upute većine članova Udruge, koja je dana za svaku pojedinu točku. Od ukupno oko 400 članova, na skupštinu Udruge dioničara odazivalo se u pravilu oko pedesetak članova, s tim da je Statutom Udruge propisan kvorum i vodi se zapisnik svake skupštine. Međutim, iz preslika Zapisnika sa skupština Udruge za 2007. i 2008. godinu (2009. godine skupština Udruge nije održana) vidljivo je da dnevni red navedenih skupština Udruge ne sadrži ujedno i točku koja bi se odnosila na raspravljanje po točkama dnevnog reda za glavne skupštine Društva iz navedenih godina, kao niti upute za glasanje po predloženim točkama dnevnog reda istih glavnih skupština Društva. Stoga Agencija nije prihvatila navode Ante Perkovića da bi isti na skupštinama Društva glasovao po izričitim uputama dioničarima, već je pravo glasa iz tih dionica ostvarivao samostalno, po vlastitoj ocjeni.

Navedeno je razvidno i iz pisane izjave tajnika Udruge Danijela Buntaka, od dana 24. svibnja 2010. godine, u kojoj navodi da „u dnevnom redu skupštine Udruge nisu pojedinačno razmatrane točke dnevnog reda glavne skupštine Društva, niti je o njima zauziman poseban stav nazočnih dioničara“. Nadalje, Danijel Buntak u pisanoj izjavi navodi kako je mogućnost isplate dividende temeljno pitanje koje je dioničare zanimalo i o kojem je Udruga donosila prijedlog za glavnu skupštinu Društva. Stoga Agencija odbija navode Ante Perkovića i Boženka Loze iz očitovanja da nije točno da bi Anto Perković mogao samostalno ostvarivati pravo glasa iz dionica Društva koje su mu povjerene punomoćju. Prijedlog Boženka Loze za izvođenjem dokaza saslušanjem sudionika skupština udruge malih dioničara na okolnost je li Anto Perković mogao samostalno ostvarivati pravo glasa iz dionica Društva koje drži po punomoćima, Agencija nije prihvatila jer je isti ocijenila usmjerenim isključivo odugovlačenju postupka s obzirom na činjenicu da stranke nisu osporavale navode Danijela Buntaka niti činjenicu da tijekom 2009. godine skupština Udruge nije održana, te činjenicu da je iz samih punomoći razvidno kako je Anto Perković opunomoćen samostalno, bez posebne upute, na skupštini Društva ostvarivati pravo glasa iz dionica Društva koje imaju opunomoćitelji.

Slijedom navedenog, a s obzirom da Anto Perković (niti druge stranke) nije ponudio niti podnio dokaze kojima potkrjepljuje svoje navode da ne bi samostalno ostvarivao pravo glasa iz povjerenih mu dionica, Agencija je nedvojbeno utvrdila da je Anto Perković pravo glasa iz dionica koje su mu povjerene navedenim punomoćima ostvarivao samostalno, bez posebnih i izričitih uputa davatelja punomoći o tome kako će glasovati pri odlučivanju o pojedinim točkama dnevnog reda glavne skupštine Društva. Tako je utvrđeno da je **Anto Perković** na dan 07. listopada 2009. godine, u smislu odredbe članka 8. stavak 1. točka 5. ZPDD-a, **držao po valjanim punomoćima 128.122 redovnih dionica Društva** iz kojih je mogao ostvarivati pravo glasa samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara. Agencija odbacuje navode Boženka Loze da je ista apsolutno nenadležna ocjenjivati odnos između davatelja i primatelja punomoći jer da isto može ocjenjivati samo sud. Naime, riječ je o tome da je Agencija nadležna obavljati nadzor primjene odredbi ZPDD-a pa u tom smislu i ocijeniti dokaze, i utvrditi postojanje nekog građanskopravnog odnosa jer je taj odnos *in concreto* takve prirode da je bez ocjene istog nemoguće riješiti upravnu stvar. Valja napomenuti da pritom Agencija nije utvrdila da bi punomoć bila nevaljana ili ništetna i shodno tomu poništila odnosno utvrdila ništetnim koju punomoć, no i u tom slučaju Agencija ne bi bila apsolutno nenadležna jer nije riječ o prethodnom pitanju koje se odnosi na postojanje kaznenog djela,

postojanje braka, utvrđivanje očinstva ili majčinstva te u drugom slučaju propisanom zakonom. Naime, Agencija napominje da je sukladno članku 55. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku u slučaju ako se u postupku rješavanja upravne stvari pojavi pravno pitanje koje čini samostalnu pravnu cjelinu, a bez rješavanja kojeg nije moguće riješiti upravnu stvar, Agencija ovlaštena riješiti to pitanje ili postupak prekinuti rješenjem dok nadležni sud ili javnopravno tijelo to pitanje ne riješe.

Nadalje, uvidom u podatke iz registra SKDD-a - *Stavke knjiženja u razdoblju od 15.05.2000. do 16.06.2010.* – utvrđeno je da je Marijan Ruždjak dioničar Društva od 19. lipnja 2009. godine (sklapanjem *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.*) kada je od Društva kupio 14.000 dionica Društva te da kasnije do 06. listopada 2009. godine, nije stjecao dionice Društva. Sklapanjem, dana 06. listopada 2009. godine, *Ugovora o prodaji dionica društva Badel 1862 d.d.* s Društvom kao prodavateljem, kojim stječe 68.940 dionica Društva, **Marijan Ruždjak** je dana 07. listopada 2009. godine bio **imatelj ukupno 82.940 dionica Društva s pravom glasa**, odnosno 11,03% dionica Društva s pravom glasa. Agencija napominje da je Marijan Ruždjak na Zapisnik Agencije, dana 02. lipnja 2010. godine, izjavio da nije imatelj 9.000 dionica Društva koje se u SKDD-u vode na njegovom računu od 26. lipnja 2009. godine, već da iste drži u svoje ime, ali za račun društva Grafpex d.o.o. temeljem ugovora o nalogu i povjerenju. Agencija je izvršila uvid u *Ugovor o prijenosu dionica* između društva Grafpex d.o.o. i Marijana Ruždjaka od 20. svibnja 2009. godine, koji se odnosi na predmetnih 9.000 dionica Društva te *Ugovor o nalogu i povjerenju* sklopljenom između društva Grafpex d.o.o. i Marijana Ruždjaka dana 05. svibnja 2008. godine. Sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08) gdje je u zakonskoj definiciji ugovora o nalogu navedeno da nalogoprimac poduzima posao za račun nalogodavca, a što znači da je riječ o izvorno nalogodavčevu poslu, Agencija je utvrdila da je imatelj predmetnih 9.000 dionica Društva, koje su od 26. lipnja 2009. godine uknjižene na računu vrijednosnih papira Marijana Ruždjaka, uistinu društvo Grafpex d.o.o. Stoga pri izračunu broja dionica Društva koje Marijan Ruždjak drži na dan 07. listopada 2009. godine, Agencija nije uzela u obzir predmetnih 9.000 dionica. Marijan Ruždjak tijekom postupka nije poricao navedeno utvrđenje Agencije, a Anto Perković je u očitovanju od 20. srpnja 2010. naveo da je točno utvrđeno da „Marijan Ruždjak posjeduje 82940 dionica“.

Također je uvidom u podatke iz registra SKDD-a - *Stavke knjiženja u razdoblju od 15.05.2000. do 16.06.2010.* – i drugu dokumentaciju u spisu Agencije, utvrđeno kako je Boženko Lozo dioničar Društva od dana 25. rujna 2009. godine, kada je sklopio *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* s Društvom kao prodavateljem, kojim prema odredbi članka 8. stavak 3. ZPDD-a stječe 1.800 dionica Društva s pravom glasa, a predmetne dionice su u SKDD-u prenesene na njegov račun 09. listopada 2009. godine. Prema saznanjima Agencije, **Boženko Lozo** nije nakon navedenog stjecanja dalje stjecao dionice Društva pa je na dan 07. listopada 2009. godine bio **imatelj ukupno 1.800 dionica Društva s pravom glasa** odnosno 0,24% dionica Društva s pravom glasa. Agencija napominje da je Boženko Lozo Agenciji u podnescima od 12. i 16. veljače 2010. godine naveo kako nije stvarni imatelj 52.700 dionica Društva koje se vode na njegovom računu u SKDD-u od 01. listopada 2009. već je to Anto Perković što je Agencija i utvrdila uvidom u dostavljenu dokumentaciju, kako je ranije opisano. Stoga pri izračunu broja dionica Društva koje Boženko Lozo drži na dan 07. listopada 2009. godine Agencija nije uzela u obzir predmetnih 52.700 dionica. Boženko Lozo nije poricao navedeno utvrđenje Agencije, dok je Anto Perković u očitovanju od 20. srpnja 2010. eksplicitno naveo da je točno utvrđeno da Boženko Lozo ima 1.800 dionica Društva.

Agencija je uvidom u podatke SKDD-a - *Stavke knjiženja u razdoblju od 15.05.2000. do 16.06.2010.* – i drugu dokumentaciju u spisu Agencije, utvrdila je da je Ivan Perković od 2006. godine dioničar Društva te da je i kasnije stjecao dionice Društva. Na dan stupanja na snagu ZPDD-a dana 01. studenog 2007. godine Ivan Perković je imao ukupno 1.276 dionica

Društva s pravom glasa, što predstavlja 0,17% dionica s pravom glasa Društva. Nadalje, Ivan Perković je dana 07. listopada 2009. godine prema odredbi članka 8. stavak 3. ZPDD-a stekao još 266 dionica Društva, i to sklapanjem *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d* s prodavateljem Društvom, a koje su preknjižene na njegov račun u SKDD-u dana 09. listopada 2009. godine. Slijedom navedenog, na dan 07. listopada 2009. godine, odnosno na dan nastanka obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Društva, **Ivan Perković** je bio **imatelj ukupno 1.542 redovnih dionica Društva** odnosno 0,21% dionica Društva s pravom glasa.

Sukladno odredbi članka 6. stavak 2. ZPDD-a kojim je propisano da se dionicama s pravom glasa stjecatelja pribrajaju dionice s pravom glasa osoba koje s njim djeluju zajednički, u svezi s navedenim odredbama članaka 5. i 8. ZPDD-a, Agencija je utvrdila da Anto Perković, Marijan Ruždjak, Boženko Lozo i Ivan Perković na dan 07. listopada 2009. godine **drže ukupno 303.348 dionica Društva, odnosno 40,33% dionica Društva s pravom glasa**, čime su prešli kontrolni prag od 25% pa je za iste, prema članku 9. stavak 1. ZPDD-a, nastala obveza na objavljivanje ponude za preuzimanje Društva.

Vrijeme nastanka obveze

Prije stupanja na snagu ZPDD-a Anto Perković bio je imatelj ukupno 84.024 dionice Društva s pravom glasa (od srpnja 2007. godine na vlasničkom računu 74.024 dionice Društva, a na skrbničkom još 10.000 dionica Društva) i opunomoćenik dioničara temeljem prethodno danih punomoći kojima ostvaruje pravo glasa na dionicama Društva s pravom glasa. Valja napomenuti da prije 01. studenog 2007. godine Anto Perković niti u jednom trenutku nije bio imatelj većeg od navedenog broja dionica Društva, a taj broj dionica je imao i na dan 01. studenog 2007. Isto je tijekom postupka bilo nesporno. Prema odredbama ranije važećeg Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ br. 84/02, 87/02 i 120/02; nastavno: ranije važeći Zakon) za Antu Perkovića nije nastala obveza na objavljivanje ponude za preuzimanje Društva pa da bi se mogla primijeniti odredba članka 61. stavak 2. ZPDD-a. To stoga što se prema odredbama ranije važećeg Zakona pri utvrđivanju broja dionica s pravom glasa Društva koje je Anto Perković držao nisu uzimale u obzir dionice s pravom glasa „koje su tim osobama povjerene, ako one mogu prava glasa iz tih dionica ostvarivati samostalno, po vlastitoj ocjeni, bez posebnih uputa dioničara“ (kako je propisano člankom 8. stavak 1. točka 5. ZPDD-a) pa isti nije tada prelazio propisani prag za nastanak obveze objavljivanja ponude za preuzimanje Društva. Dakle, prilikom utvrđivanja broja dionica Društva koje je Anto Perković držao do dana stupanja na snagu ZPDD-a nisu se u obzir uzimale dionice koje su mu bile povjerene temeljem punomoći danih od strane članova Udruge.

Nadalje, primjenom odredbi ranije važećeg Zakona na utvrđeno činjenično stanje ne proizlazi da bi Anto Perković i opunomoćitelji djelovali zajednički odnosno da bi Anto Perković s nekom drugom osobom djelovao zajednički pa da bi skupno na taj način prešli propisani prag. Stoga se u konkretnom slučaju ne bi mogla primijeniti odredba članka 61. stavak 2. Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 109/07) kojom je propisano da osobe kojima je obveza objavljivanja ponude za preuzimanje nastala sukladno odredbama Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 84/02, 87/02 i 120/02), a koje do dana stupanja na snagu ovoga Zakona nisu podnijele zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, obvezne su nastalu obvezu izvršiti sukladno odredbama ovoga Zakona. Također, niti primjenom odredbi Zakona o postupku preuzimanja dioničkih društava („Narodne novine“ broj 124/97 i 57/01) koji je bio na snazi do stupanja na snagu Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 84/02, 87/02 i 120/02) na utvrđeno stanje stvari ne proizlazi da bi Anto Perković samostalno ili zajednički djelujući s drugom osobom ili osobama prešao tada propisani kontrolni prag pa da bi bili obvezni objaviti ponudu

za preuzimanje Društva, uslijed čega bi se imao primijeniti odredbom članka 4. stavak 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 36/09) izmijenjeni članak 61. stavak 2. ZPDD-a te nastalu obvezu izvršiti sukladno odredbama ZPDD-a.

Danom stupanja na snagu ZPDD-a dana 01. studenoga 2007. godine, u skladu s odredbom članka 8. stavak 1. točka 5. ZPDD-a, pri utvrđivanju broja dionica s pravom glasa ciljnog društva, koje drži Anto Perković i osobe koje s njim djeluju zajednički (Ivan Perković), uzimaju se u obzir i dionice koje su mu bile povjerene temeljem punomoći danih od strane članova Udruge. Stoga, Anto Perković i Ivan Perković na dan stupanja na snagu ZPDD-a dana 01. studenoga 2007. godine, u skladu s odredbom članka 8. stavak 1. točke 1. i 5. ZPDD-a, drže ukupno 285.975 dionica s pravom glasa (74024 dionica Anto Perković na vlasničkom računu, 10.000 dionica Anto Perković na skrbničkom računu, 200.675 dionica Anto Perković po punomoćima te 1276 dionica Ivan Perković), što predstavlja 38,02% dionica Društva s pravom glasa, čime su prešli prag od 25% dionica s pravom glasa Društva, propisan odredbom članka 9. stavak 1. ZPDD-a.

Naprijed citiranom odredbom članka 8. stavak 1. ZPDD-a propisano je utvrđivanje broja i postotka prava glasa odnosno koje će se dionice s pravom glasa ciljnog društva, a koje drži ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički, uzeti u obzir pri utvrđivanju broja dionica s pravom glasa ciljnog društva.

Uzimajući u obzir navedenu odredbu članka 8. ZPDD-a, Anto Perković i Ivan Perković na dan stupanja na snagu ZPDD-a, drže više od 25% dionica s pravom glasa Društva pa im je, u skladu s odredbom članka 61. stavak 6. ZPDD-a, obveza na objavljivanje ponude za preuzimanje Društva nastala daljnjim stjecanjem dionica Društva s pravom glasa. Naime, člankom 61. stavak 6. ZPDD-a propisano je da osobe koje na dan stupanja na snagu toga Zakona drže više od 25% dionica s pravom glasa ciljnog društva, a nisu bile obvezne objaviti ponudu za preuzimanje, u slučaju daljnjeg stjecanja dionica s pravom glasa ciljnog društva obvezne su objaviti ponudu za preuzimanje sukladno odredbama toga Zakona. Odredba stavka 6. članka 61. ZPDD-a na snazi je od 31. ožujka 2009. godine jer je donesena odredbom članka 4. stavak 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 36/09) koji je stupio na snagu tog dana. Stoga Agencija ne prihvaća navode Marijana Ruždjaka iz očitovanja da bi obveza za Antu Perkovića i Ivana Perkovića nastala dana 01. studenog 2007. Također, nije moguće prihvatiti niti navod Marijana Ruždjaka da bi se u konkretnom slučaju trebao primijeniti članak 61. stavak 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 109/07) kojim je propisano da će se odredbe toga Zakona primjenjivati na odgovarajući način, u slučaju daljnjeg stjecanja dionica ciljnog društva, i na dioničare dioničkog društva koje je nakon stupanja na snagu ovoga Zakona postalo ciljno društvo, a koji u trenutku kad društvo postane ciljno društvo drže 25% do 75% dionica s pravom glasa u društvu, stečenih prije nego što je dioničko društvo postalo ciljno društvo. To stoga što se navedena odredba ima primijeniti u slučaju kada dioničko društvo nakon stupanja na snagu Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 109/07) postane ciljno društvo, a što ovdje nije slučaj. Naime, Društvo je i prije stupanja na snagu tog zakona bilo ciljno društvo odnosno izdavatelj u smislu članka 2. točka 1. ranije važećeg Zakona jer je Društvo bilo javno dioničko društvo u smislu odredbi Zakona o tržištu vrijednosnih papira. Agencija napominje da su dionice Društva od 28. srpnja 2003. godine neprekidno bile uvrštene na uređeno tržište u Republici Hrvatskoj na Kotaciju javnih dioničkih društava.

Slijedom toga, u konkretnom slučaju, valjalo je uzeti u obzir svako daljnje stjecanje dionica Društva u smislu članka 8. stavak 3. ZPDD-a od strane Ante Perkovića ili Ivana Perkovića, a nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 36/09), jer je za te osobe utvrđeno da na dan stupanja na

snagu ZPDD-a drže više od 25% dionica s pravom glasa Društva, a nisu bile obvezne objaviti ponudu za preuzimanje, kako je prethodno opisano.

Nadzorom je utvrđeno kako je Anto Perković poslije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o preuzimanju dioničkih društava („Narodne novine“ broj 36/09) prvi put stekao dionice Društva dana 07. listopada 2009. godine sklapanjem *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* između Društva kao prodavatelja i Ante Perkovića kao stjecatelja. Također, istog dana je i Ivan Perković stekao 266 dionica Društva sklapanjem *Ugovora o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* između Društva kao prodavatelja i Ivana Perkovića kao stjecatelja. Slijedom navedenog, za Antu Perkovića i Ivana Perkovića te osobe koje s istima zajednički djeluju nastala je obveza objavljivanja ponude za preuzimanje Društva upravo **dana 07. listopada 2009. godine** kada je Anto Perković sklopio *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* s Društvom kao prodavateljem te stekao 2.000 dionica Društva odnosno Ivan Perković sklopio *Ugovor o prodaji i prijenosu dionica društva Badel 1862 d.d.* s Društvom kao prodavateljem te stekao 266 dionica Društva. Naime, sukladno odredbi članka 8. stavak 3. ZPDD-a u smislu stavka 1. točke 1. toga članka, smatrat će se da su ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički stekli dionice s pravom glasa kad sklope pravni posao ili nastankom drugoga pravnog temelja za prijenos dionica, neovisno o prijenosu dionica i upisu u depozitorij ili registar dionica ciljnog društva, te neovisno o tome što je pravni posao sklopljen pod odgovornim uvjetom.

Slijedom navedenog, a sukladno ovlasti iz članka 48. stavak 3. točka 1. ZPDD-a, Agencija je utvrdila postojanje obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, kao u točki 1. izreke rješenja.

2. Odredbom članka 48. stavka 1. točke 1. ZPDD-a propisano je da će Agencija kada utvrdi nepravilnosti i/ili nezakonnosti, rješenjem naložiti poduzimanje radnji koje pridonose uspostavljanju zakonitosti. U stavku 2. istog članka propisano je da će Agencija rješenjem odrediti rok za izvršenje i dostavljanje dokaza o učinjenom, dok je u stavku 3. točki 1. istog članka propisano da kada utvrdi postojanje nepravilnosti i/ili nezakonnosti, Agencija će utvrditi postojanje obveze objavljivanja ponude za preuzimanje te naložiti poduzimanje radnji radi objavljivanja ponude za preuzimanje. Agencija je uvidom u službenu evidenciju Agencije – urudžbeni zapisnik utvrdila da stranke nisu do donošenja ovog rješenja u skladu s odredbama ZPDD-a Agenciji podnijele zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. ZPDD-a kojim je propisan obvezni sadržaj ponude za preuzimanje. Naime, člankom 9. stavak 5 ZPDD-a propisano je da fizička ili pravna osoba, kojoj je, sukladno odredbama tog članka, nastala obveza objavljivanja ponude za preuzimanje, obvezna bez odgode o nastanku obveze dostaviti obavijest Agenciji, ciljnom društvu, uređenom tržištu i multilateralnoj trgovinskoj platformi na kojem je odobreno trgovanje dionicama ciljnog društva, te istu bez odgode objaviti. Slijedom navedenog, a s obzirom na činjenicu da Agencija tijekom postupka nije utvrdila postojanje iznimke od obveze objavljivanja ponude za preuzimanje propisane člankom 14. ZPDD-a uslijed čega stranke ne bi bile obvezne objaviti ponudu za preuzimanje, valjalo je riješiti kao u točki 2. izreke rješenja.

Agencija je odlučujući o dužini roka u kojem su stranke Anto Perković, Marijan Ruždjak, Boženko Lozo i Ivan Perković dužne Agenciji podnijeti zahtjev za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, ponudu za preuzimanje i isprave iz članka 22. stavka 3. ZPDD-a, uzela u obzir prirodu i obujam obveze te ocijenila da je navedeni rok primjeren za sastavljanje zahtjeva za odobrenje objavljivanja ponude za preuzimanje, sastavljanje ponude za preuzimanje i prikupljanje isprava iz članka 22. stavka 3. Zakona o preuzimanju dioničkih društava te dostavljanje istog Agenciji.

3. Sukladno odredbi članka 13. stavak 3. točka 1. ZPDD-a ponuditelj i osobe koje s njim djeluju zajednički ne mogu ostvariti pravo glasa iz svih stečenih dionica ciljnog društva kad, nakon nastupanja obveze objavljivanja ponude za preuzimanje, u zakonskom roku ne podnesu zahtjev za odobrenje objavljivanja iste.

Budući da je odredbom članka 49. ZPDD-a propisano da, ukoliko ponuditelj ne objavi ponudu za preuzimanje pod uvjetima i na način iz ZPDD-a, svaki dioničar ciljnog društva može putem mjesno nadležnog trgovačkog suda zahtijevati obvezno sklapanje ugovora o prodaji dionica, pod uvjetima pod kojima je morala biti objavljena ponuda za preuzimanje, to je Agencija naložila Društvu da u roku od 15 dana ovo rješenje dostavi svim dioničarima, a kako bi isti mogli ostvariti svoja prava.

Odlučujući o dužini roka u kojem je Društvo dužno postupiti po rješenju, Agencija je uzela u obzir prirodu i obujam obveze te ocijenila da je navedeni rok primjeren za obvezu koja se Društvu ovim rješenjem nalaže.

4. Prema odredbi članka 3. stavak 4. i članka 4. stavak 1. točka 3. Pravilnika o vrsti i visini naknada i administrativnih pristojbi Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga („Narodne novine“ broj 155/09, 60/10) obveznici plaćanja naknada i administrativnih pristojbi su ponuditelji iz članka 2. stavka 1. točke 4. ZPDD-a pa je Anti Perkoviću, Marijanu Ruždjaku, Boženku Lozi i Ivanu Perkoviću naloženo kao u točki 4. izreke rješenja.

Rok u kojem su stranke dužne izvršiti obvezu plaćanja administrativne pristojbe i naknade Agencija je odredila sukladno odredbi članka 3. stavak 4. Pravilnika o vrsti i visini naknada i administrativnih pristojbi Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga.

5. Na temelju odredbe članka 8. stavka 3. Zakona o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga svi pojedinačni akti Agencije kojima se odlučuje o nečijim pravima ili obvezama objavljuju se nakon njihove konačnosti u „Narodnim novinama“. Stoga je odlučeno kao u točki 5. izreke rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Sukladno odredbi članka 50. stavka 3. ZPDD-a protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Upravnom sudu Republike Hrvatske u roku od 30 dana od dana primitka ovog rješenja.

Član Uprave

Željko Kopčić

KLASA: UP/I-451-04/10-10/11

URBROJ: 326-321/10-58

Zagreb, 16. rujna 2010.